

LISTY Z AURA – PONTU

JARO 2022

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

aura-pont@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Ivan Mládek

KOMISAŘ BAMBULA

detektivní muzikál pro celou rodinu

6 m, 4 ž (+ taneční skupinka)

Veršovaný rodinný muzikál pro malé i velké, ve kterém zazní dvanáct největších hitů Ivana Mládka (*Medvědi nevědí, Jožin z bažin, Prachovské skály, Jez* aj.).

Jednoduchý příběh s minimem dějových odboček vychází z písně *Dáša Nováková*. Dvě kamarádky, Dáša Nováková a Stáňa Poláková putují krajem, aby vypátrali neznámou Blážu Procházkovou. Cestou potkají řadu dalších postav, epizodních (Listonoška, Karkulka, Starosta, Myslivec, trampové...) i pro jejich pátrání zásadních (policista Věna Rambo Dopil a především pak komisař Jaroslav Bambula, který přijel pomáhat s pátráním po pohřešované vlakem z Opavy (*Rychlík jede do Prahy*) - a jeho zpoždění způsobil křeček na kolejích (*Neopatrný křeček*). Kam mohla Bláža zmizet? Podezření padá na různé lesní obludy (*Jožin z bažin*). Během pátrání mj. přistihnou obézní Lindu, jak ničí ze závidy Blážin prázdný dům, stává se tak hlavní podezřelou. Podezření padne i na Blážina strýce, vodáka Bendu (*Jez*) či na zhrzeného milence Bláži Haryho z Brna (*Brno je zlatá loď*). Blážu viděli v lese i dva trampové či stařena kořenářka, která začne věštit z mapy v tabletu – a zjistí, že Bláža je na Prachovských skalách, kam vylezla s horolezci – zachrání ji hasiči s plachtou. Vše tedy dobře skončí a Bláža může kamarádkám konečně ukázat svoji novou halenku. Text muzikálu tvoří především Mládkova vtipná, nekomplikovaná a překvapivá dvojverší, jež ocení dětský i dospělý divák. Jednoduchý děj je pak umně proložen známými hity Ivana Mládka, které jsou zasazeny do děje. Jde o nenáročný muzikál pro celou rodinu, s písničkami, které jsou známy napříč generacemi.

Pavel Gejguš, Jack London

BÍLÝ TESÁK A ODHOZENÉ SRDCE

2 m, 2 ž

Přebásněná dramatizace známé předlohy nejen pro děti.

Bílý tesák je bezesporu nesmrtelný příběh z divočiny. Z divočiny se všim kouzlem, krásou přírody i její syrovostí a krutostí. Příběh malého vlčete, které zkoumá a objevuje svět a jeho pravidla. Pravidla bolesti, lásky, přežití, strachu, mateřství, tepla nory, kousanců, pravidlo býti štváčem-lovcem i štvanou kořistí. Vše prostupuje všudypřítomná smrt. Je zlá? Je přirozená. Zrození, smrt a další zrození jsou propojené body na spirále bytí všeho živého. Takový je zákon divočiny...

Tato jevištní adaptace byla uvedena v ostravském Studiu G v červenci 2021.

Lenka Garajová (Slovensko)

PREVÁDZAČI (Převozníci)

3 m, 2 ž

tragikomedie / černá komedie

Smrt je definitivní. To si kamarádi říkali, dokud nezemřel jejich kamarád Emil. V tu chvíli smrt najednou narazila na nesmrtelnost ve virtuálním prostředí. Sociální síť nabízí totiž možnost zůstat naživu prostřednictvím předem připraveného manuálu. Jenomže – žádný novodobý posmrtný rituál nedokáže zakrýt pocit ztráty a prázdna. Emil toužil oživit vyhynutý druh tasamánského vlka. Po jeho smrti zjišťuje osiřelá skupinka kamarádů, že tím zdánlivě vyhynulým druhem jsou oni sami - jsou totiž druhem lidí, kteří navzdory všem smutečným atrakcím dneška nacházejí smíření v tichu a ve skutečné blízkosti...

Hra provokuje nekonvenčním jazykem a drsnou poetikou a je jakousi mapou smutku a představ o smrti s příchutí černého humoru, ironie a životních paradoxů.

Edgar Allan Poe, Jiří Š. Hájek

DŮM USHERŮ II

7 m, 5 ž (variabilní obsazení)

Žánrový pastiš, inspirovaný dílem Edgara Allana Poea, propojující horor, sci-fi a autorskou poetiku Jiřího Š. Hájka.

V daleké (nebo možná nepříliš daleké) budoucnosti, tedy v době, kdy je striktně zakázaná fantazie a s ní samozřejmě knihy a filmy, které lehly popelem při „Velkém ohni“, se ocitáme na Marsu, kde si jistý Stendhal nechá postavit spolu se svým pobočníkem Pikesem repliku slavného „Domu Usherů“, který doslova napěchuje postavami a atmosférou známou z povídek a básní Edgara Allana Poea. Ovšem jak předpokládá, zanedlouho se objeví Garrett z Ústavu pro kontrolu morálního klimatu a dům slibuje zbourat. Zbývá poslední možnost. Pozvat členy komise na závěrečný večírek, ať ví, co ničí, a zlikvidovat je ve stylu velikého Allana Edgara! A hlavně si to užít!

Česká premiéra proběhla v červnu 2019 v Městském divadle Kladno, kde byly využity rozličné prostory divadla a spolu s propracovanou scénou, kostýmy a maskami tak vznikla neopakovatelná atmosféra.

Martin Lombok

NEMÁM RÁD HERCE

3 m, 2 ž

multi dimenzionální vzpoura o dvou dějstvích aneb Co dělat, když jste hologram

Experimentální provokativní text využívající v prvním dějství prozaické situace, v druhém pak dramatický dialog.

Kdybychom byli konfrontováni s možností poznat, či nepoznat „pravdu o smyslu světa“, kterou možnost bychom si vybrali? Co to o nás říká? A co kdybychom tu jednoznačnou a definitivní pravdu o důvodu, proč existuje svět, znali, dokázali bychom ji unést?

Schodištěm kancelářské budovy stoupá užaslý muž. Měl by se tvářit provinile, ale on září radostí a užívá si každý okamžik. Je poslední pracovní den v roce a slunce právě zapadlo. Oknem kanceláře hledí druhý muž do tmy a cítí zvláštní klid.

Náhlé vzájemné poznání propojení světů se ve hře hroutí do chaosu. Vzniká vzpoura proti řádu věcí, a protože proti absolutnu se lze vzbouřit jen absolutně, v totálním rozpadu nakonec skončí celá meta-realita. Na konci metafyzického poznání nezbývá než odejít z divadla domů s pocitem, že si ze mne někdo drze vystřelil...

Dvě hlavní mužské postavy, jedna herečka, režisér, jedna dáma beze slov a kompars. Děj hry a spolu s ním i žánry se v textu lámou stále rychleji, divák je nucen být neustále ve střehu a hlídat si změny kontextu, aby mu hra dávala smysl. Dle autora je ovšem možné, že „na úplném konci divák ztratí naprosto orientaci v tom, co se na jevišti děje, proč tam lezl a že byl vůl, že za tohle zaplatil“. Hra by se pak měla během cesty z divadla stát námětem diskuze, která se později posune k hlubším otázkám – k tomu, o čem tato hra skutečně je.

Nové překlady

Carlos Be (Španělsko)

PLEVEL aneb MRÁZ KOPŘIVU NESPÁLÍ (Malas hierbas)

přeložila **Iveta Gonzálezová**

1 m, 2 ž

černá komedie

Jak daleko jsme ochotni zajít, abychom neztratili to, co máme nejraději?

Juan je prestižní právník, má příkladnou manželku a k tomu stejně příkladnou milenkou. Podnikání se mu daří, jeho život je báječný - dokud se lež, na ní postavil svůj úspěch, nezačne hroutit. Zmocní se ho pochybnosti, lítost a touha říct pravdu, ale možná už je pozdě. Existují i další lidé, kteří mohou tímto rozhodnutím hodně ztratit, takže mu toto jeho rozhodnutí možná nebudou chtít povolit...

Černá komedie o lásce, ambicích a moci a také o tom, jak je těžké se vzdát. Vtipná hra plná intrik a tajemství, s nečekanými zvraty, fackami a několika dobře nalitými koňaky, která ukazuje to nejlepší i to nejhorší z každé postavy.

Matthew Lombardo (USA)

VE SMYČCE (Looped)

přeložila **Jitka Sloupová**

2 m, 1 ž

komedie

Úspěšná hra, inspirovaná skutečnou událostí, a ve které se nenásilně dotýká i tematiky sexuální orientace a životních hodnot. Stárnoucí a téměř zapomenutá herecká hvězda, libertinka a ikona nezávislých žen, představitelka bouřliváctví a svobodomyšlnosti, ale známá také destruktivními alkoholovými, drogovými a sexuálními eskapádami, má dokončit jednořádkovou repliku ke svému poslednímu filmu. Dorazí ovšem do filmového studia v takovém stavu, že osm hodin nahrávání této pětiminutové frekvence připomíná zběsilou jízdu na bizarní vykloubené horské dráze...

Česká premiéra v proběhla v dubnu 2019 v Divadle v Řeznické.

Norm Foster (Kanada)

NA KŘESTNÍM JMÉNĚ ZÁLEŽÍ (On a First Name Basis)

přeložil **Martin Fahrner**

1 m, 1 ž

konverzační komedie

Příběh úspěšného spisovatele Davida, který jednoho večera zjistí, že neví nic o své hospodyni, kterou zaměstnává dvacet osm let. Ona o něm ví naopak téměř všechno a David se o ní snaží konečně něco dozvědět. Mohlo by se zdát, že vzdělaný David bude mít v konverzaci pořádně navrch, ale na obou stranách se odkryje celá řada překvapení. David je spisovatel, takže nepřekvapí, že jeho způsob vyjadřování je na výši – jenže hospodyně Lucy, kterou David přirovnává k „oprsklé filmové hvězdě ze čtyřicátek“, mu je v dialogu dobrým partnerem a to, že má Davida přečteného, je pro ni samozřejmě velká výhoda. Mezi oběma to jiskří a děj se dynamicky posouvá kupředu. Když už má divák dojem, že všechno ví, následuje další a další překvapení. Na konci se David rozhodne, že přestane psát špionážní romány a napíše příběh o něm a o Lucy a jejich společně prožitých dvaceti osmi letech.

Dvě skvěle napsané role pro dva herce.

Florian Zeller (Francie)
VLAKY PŘES PLÁŇ (*Des trains à travers la plaine*)
přeložil Michal Zahálka
5 m, 4 ž
temná groteska

Začíná to docela banálně: Pierre, dobře situovaný lékař, se snaží pomoci dceři, která se dozvěděla o nevěře svého snoubence. Jenomže tahle nepříjemnost spustí řetězec událostí, které leckoho vedou ke zpytování svědomí. Můžeme si věřit v profesním i osobním životě? Kdo je tajemný Krawzensky? A kdo mladá dívka s hlavou jelena, která se začíná znenadání zjevovat?

Oscarový scenárista a režisér Florian Zeller se vrací k temnému, grotesknímu a protimluvnému tónu svých proslulých prvních her *Ten třetí* či *Kdybys umřel*.

Hra měla pod názvem *The Forest* premiéru v únoru 2022 v londýnském Hampstead Theatre (v překladu Christophera Hamptona).

Mark St Germain (USA)
RELATIVITA (*Relativity*)
přeložila Jitka Sloupová
1 m, 2 ž

V roce 1902 se Albertu a Milevě Einsteinovým narodila dcera. Od roku 1904 o ní nebyly žádné zprávy, nikdo o ní nehovořil, jako by neexistovala...

O čtyřicet let později se na tuto záhadnou minulost ptá Einsteina v interview reportérka a odhaluje šokující tajemství o jeho rodině a osobním životě. Ačkoli se reportérka ptá Einsteina na jeho teorii relativity a jeho tehdejší rozhodnutí, nadhodí rovněž svůj vlastní dotaz: pokud chce být člověk velikánem, musí být nejdřív také dobrým člověkem?

Komorní hra dokáže chytře a s humorem zprostředkovat vhléd do osobního života slavného vědce. Byla uvedena v Northlight Theatre v americkém Skokie květnu 2017.

Česká premiéra proběhla v Divadle v Řeznické v listopadu 2018.

Lucy Kirkwood (Velká Británie)
NEBESA (*The Welkin*)
přeložil Pavel Dominik
2 m, 15 ž

Nejnovější hru již proslulé britské autorky v repertoáru londýnského Národního divadla překřtili kritici – byť s opatrností – na „Dvanáct rozhněvaných žen“. Půdorys hry skutečně připomíná legendární soudní drama *Dvanáct rozhněvaných mužů*. Dvanáct matek je v malém městě ve Východní Anglii svoláno roku 1759 ovšem nikoli proto, aby rozhodovalo o vině a trestu vražedkyně Sally, ale jen proto, aby posoudilo, zda Sally je samodruhá, jak tvrdí. To by ji totiž podle platných zákonů uchránilo před provazem a znamenalo „pouhou“ deportaci do Austrálie. Dvanáct žen nejrůznějšího stáří z nejrůznějších vrstev tehdejší venkovské společnosti a jejich dosavadní osudy představuje autorka syrovými obrazy i dialogy blízkými Caryl Churchillové. Tyto archetypy ženské vzpoury i nutného přizpůsobení panujícímu patriarchátu a všeobecné surovosti poměrů nakonec – ovšem za podpory přivolaného doktora – rozhodnou ve prospěch života a práva. Poslední slovo má však přece jen zákon pomsty a ženám nezbyvá než najít řešení, jež se také vymyká zákonům nebes.

V dnešním kontextu nezvykle barvitá a emocemi (ale i černým humorem) nabitá hra navozuje v divácích pocit, že sleduje klasické drama, které by ovšem v době, do níž je zasazeno, žádná žena s příslušnými zkušenostmi neměla energii, vzdělání a hlavně ani čas napsat.

Česká premiéra proběhla v ND Brno v listopadu 2021.

Asja Vološina (Rusko)
MÁMA (Máma)
přeložila **Marcela Magdová**
1 ž
monodrama

Olga od svých čtyř let dostává každý rok od babičky k narozeninám dopis od zesulé matky. Během posledního půlroku svého života jich napsala dvacet čtyři, tak aby Olga měla ke každým narozeninám jeden až do svých dvaceti osmi let věku. Symbolicky totožného s tím, v němž Olžina matka zemřela na rakovinu. První tři dopisy dala babička Olze až v sedmi letech, usoudila, že bude lepší, až bude Olga umět číst. Obsah dopisů ale není v Olžině monologu zveřejněn, i když je skrze její vyprávění latentně přítomný. Ve své rozpravě – příběhu o dívčím dospívání a rané dospělosti – se vypravěčka musí utkat se svými strachy a traumaty, které ji přináší realita. Je to listování v albu vzpomínek, v němž mimo slov hlavní hrdinky ožívají i hlasy postav, s nimiž se Olga na své cestě životem střetává. Jakýsi čarokrásný kaleidoskopu příběhů, jež jsou nahlíženy vždy jinak lomenými střípky zrcadel, jejichž odraz má za následek různorodost pozorovatelova pohledu.

Tématem hry není jen mateřství a mezigenerační dialog, ale i hledání lásky a místa na světě.

Nelineární vyprávění mladé ruské dramatičky, představitelky „nového symbolismu“ se dotýká osobní zkušenosti i věčných otázek.

Asja Vološina (1983) absolvovala divadelní vědu a tvůrčí psaní na Petrohradské divadelní akademii, vystudovala také moskevský institut žurnalistiky a literární tvorby. Její hry již byly představeny ve více než třiceti inscenacích v Rusku a v zahraničí – Polsku, Francii, Estonsku. Hru *Člověk z ryby* nastudovalo v roce 2018 i Moskevské umělecké divadlo. Řada jejích her je přeložena do francouzštiny, polštiny, němčiny, španělštiny, objevily se na různých tuzemských i zahraničních festivalech a laboratořích. Text *Máma* byl součástí short listu prestižního moskevského festivalu Ljubimovka v roce 2016. Momentálně (2022) má hru na repertoáru moskevské (CDR) Centrum dramatiky a režii.

Norm Foster (Kanada)
DŮM ROZKOŠE (Jenny's House of Joy)
přeložil **Martin Fahrner**
5 ž
komedie

Skvělá komedie o nejstarším povolání pro pětici hereček. Příběh se odehrává v domě „špatné pověsti“ kdesi v Kansasu kolem roku 1870. Pětice sličných, hlasitých a život milujících „pracujících“ žen na rovinu ukazuje, co obnáší život a láska na hranici slušnosti. Situaci těchto prostitutek poněkud zkomplikuje příchod energií nabitého uprchlíka, který v domě hledá útočiště.

Vtipná i dojemná hra plná komických překvapení byla poprvé uvedena v roce 2007 v Lighthouse Festival Theatre v Ontariu.

Ken Ludwig, Alexandre Dumas (USA)
TŘI MUŠKETÝŘI (The Three Musketeers)
přeložil **Šimon Dominik**
8 m, 4 ž
dramatizace románu

Dramatizace slavného románu A. Dumase o přátelství, hrdinství, odvaze, cti a lásce, kde se střídají slovní souboje s těmi na kordy. Tři mušketýři a jeden drzý Gaskoněc opět přispěchají na pomoc královně

a pěkně zavaří kardinálovi Richelieu. Krásná a krutá Milady zamotá hlavu nejednomu hrdinovi, svůj prostor dostane i prohnílý hrabě Rochefort či křehká Constance...
Česká premiéra této dramatisace proběhla v říjnu 2021 v MD Kladno.

Stefan Vögel (Rakousko)

MÁ MĚ RÁD, NEMÁ MĚ RÁD (Verliebt, verlobt, verschwunden)

přeložila Iva Michňová

1 ž

romantická one woman show s písněmi

„Nemůžu, to nejde...“. Tato tři slova načmáraná na papírku najde Dagmar, ústřední postava tohoto tragikomického monologu, vedle kytice růží, bezprostředně před svou svatbou. Autorem této neblahé zprávy je její snoubenec Johnny...

Raněná a naštvaná uteče nevěsta do svého dřevěného domečku v koruně stromu, kam se schovává již od dětství. Jak mohla být tak hloupá a chtít se opět vdávat z lásky? Když už má za sebou podobnou proceduru s otcem svých dvou synů? Dagmar se oblékne do svých pradávných šatů princezny a jako pohádku začne vyprávět svůj příběh. O první svatbě s vysněným princem Hubertem, který přijel v bílém mercedesu a dovedl ji celou v bílém k oltáři. Na důkaz lásky se jim narodila dvě sladká princátka, nicméně na překrásném zámku s desítkami komnat visely bohužel vysoké dluhy, což netušila. Navíc v protějším zámku bydlela zlá čarodějnice, manželova matka, která princeznu nenáviděla a manžel na svou matku nenechal dopustit – až jednoho dne princezna dala manželovi na vybranou – buď já, nebo ona. Princ se však jako většina mužů nedokázal rozhodnout a při tom zůstalo dlouhých osmnáct let. Jednoho dne předstoupil před svou stárnoucí princeznu a pravil – již jsem se rozhodl, našel jsem si mladší, musím stavět nový zámek.

Když se po litrech vyplakaných slz konečně vzpamatovala, vstoupil do jejího života Johnny a slíbil jí snést modré z nebe – když si ho vezme...

Kdo za to všechno může? Jsou všichni muži stejní? Mohou za to všechno matky se svou láskou, které ze msty přenechávají ženám své egocentrické syny?

Ovšem pod stromem se objeví svatební společnost a Johnny prosí za odpouštění. Rozbila se mu přeci propiska a on vzkaz nedokončil – ten měl znít „Nemůžu, to nejde bez tebe žít“. Je to však pravda? Dozvíme se, i za doprovodu pár písní, proč se muži chovají tak zvláště, zjistíme základy úspěšného požádání o ruku, finty, jak dostat z mužů jejich tajemství a mnoho dalšího. Aby zachránil čest mužského pohlaví, zakončuje autor příběh happy endem.

Lothar Schöne (Německo)

KOŠER NEBE (Der koschere Himmel)

přeložil Michal Kotrouš

5 m, 3 ž (zdvojení postav)

komedie / černá komedie

Bernhardovi zemřela matka. To, co se běžně stává, však rychle přeroste ve velký problém. Matka totiž byla židovka, avšak vzala si křesťana, který jí zachránil za časů Třetí říše život. Její poslední a neotřesitelná vůle je ležet v hrobě po jeho boku, na městském hřbitově. Syn chce samo sebou poslední přání matky splnit – přesto to není tak jednoduché, poněvadž rabín má zakázáno pohřbívat lidi na křesťanském hřbitově – a farář zase nesmí dělat židovský obřad...

A tak začíná souboj s časem, neboť podle židovských regulí musí zemřelý neprodleně pod zem. Bernardův bratranec, jeho žena a jejich společná dcera přiletí z Izraele a rozhádaní se snaží problém vyřešit. Situaci navíc poněkud zkomplikuje palestinský stánkař – nebo ji paradoxně zjednoduší? Po mnoha hektických dnech, v nichž vyplave na povrch i leccos z minulosti a protagonisté se navzájem paradoxně tahají z bryndy („Žid udělá z problému vtip, Němec z vtipu problém“) a divák je svědkem

bizarních a zvláštních setkání v pohřebních ústavech, na hřbitovech, s kněžími, rabíny i Palestinci, je nakonec konflikt zdárně vyřešen.

Hra vychází z románu *Das jüdische Begräbnis* (Židovský pohřeb) téhož autora - na knihu vyšly nadšené recenze, které děj srovnávají s filmy Woodyho Allena a vyzdvihují komiku, napětí a vyprávěčské umění, jakož i dojemné momenty knihy.

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

Mike Bartlett (Velká Británie)

MRS DELGADO (Paní Delgadová)

1 ž

monodrama o lockdownu

Helen je spolu s dalšími milióny lidí v rámci lockdownu kvůli epidemii zavřena doma. Helenina sousedka, paní Delgadová, bohužel ne.

Helen, mladá žena, vypráví svůj příběh, jak se absurdně upnula na svou osmdesátiletou sousedku, paní Delgadovou, jejíž chování pokradmu sleduje – se směsicí obdivu a roztrpčení. Je srpen 2020, hluboký lockdown, během něhož je téměř zakázáno vycházet z bytu, ovšem „paní D“ odmítá hrát podle pravidel, zve si domů návštěvy, povídá si s každým, kdo ji poslouchá, a dokonce objímá kurýra ze zásilkou. Helen je přesvědčena, že je nezbytné paní Delgadovou zastavit - pro její vlastní dobro, i kvůli jejímu zdraví...

Vtipná a dojemná hra pro jednoho herce vypráví příběh o touze po svobodě, o kontrole bližních, o tom, jak je relativní v zájmu bezpečí a zdraví občanů zavádět omezení pohybu osob, které beztak nedodržují zdaleka všichni – a už vůbec ne paní Delgadová.

Připravujeme český překlad.

Simon Stephens (Velká Británie)

FORTUNE (Štěstěna)

5 m, 4 ž

Variance na faustovské téma. Smlouva s ďáblem je zde krátkou a výhodnou dohodou, zpečetěnou potvrzením smluvních podmínek v aplikaci pro iPhone. Vyhořelý filmový režisér Štěstěna George sotva uvěří svému štěstí, když v klubu v Soho prodá svou duši Satanovi Lucymu. Od této chvíle se mu po dvanáct let plní všechna přání, profesně se mu vše daří, ve vdané Maggie dobývá svou životní lásku, a když skočí z mrakodrapu, může létat. Teprve postupně si Štěstěna uvědomuje, že za úspěch platí vysokou cenu a že jeho činy mají kruté následky. Trvalé uspokojení pudů se mění v noční můru a nutí k radikálnímu přehodnocení.

Pro autora méně obvyklá hra popisuje pekelný pád napříč časem a prostorem, z londýnské finanční čtvrti do Hollywoodu, ze středověku do digitální současnosti. Autor vytváří portrét morálky 21. století, temnou moralitu i kousavou satiru, v níž se ozývá Goethův *Faust*, Brechtova *Žebrácká opera* i vizuální světy Davida Lynche či Stephena Kinga. Text je konkrétní i surrealistický, zobrazuje nejistou hranici mezi uměním a komercí, ideálem a realitou, materialismem a metafyzikou.

Hru uvedlo v lednu 2020 v Japonsku Tokyo Metropolitan Theatre.

Simon Stephens (Velká Británie)

LIGHT FALLS (Světelné vodopády)

8 m, 5 ž

Hra z roku 2019 popisuje více dějových rovin. Žena se probudí s cizím mužem vedle sebe. Student se pohádá se svou milenkou. Osamělá matka musí za každou cenu nakrmit své dítě. Ženatý muž flirtuje se

dvěma mladšími ženami. A daleko od těchto událostí a jejich životů se chystá navždy změnit jejich životy jedna zničující událost...

Bohatě vrstevnatá hra spojuje osudy pěti příbuzných v pěti různých anglických městech, o životě tváří v tvář smrti, o tom, jak nás naše láska přežije i po našem odchodu - a o tom, jak rodina, komunita a laskavost pomáhají lidem přežít.

Tim Black Nelson (USA)

SOCRATES (Sokrates)

14 m, 2 ž (více rolí)

Vtipné drama o komplikovaném muži, který změnil myšlení západního světa, silná hra, intelektuální jízda popisující rostoucí význam tohoto filozofa v demokratických Aténách přes vojenské a společenské otřesy až po jednu z nejznámějších evropských poprav. Hra je vášnivou poctou muži, který nás stále inspiruje ke zpochybňování autorit a obraně svobody přesvědčení.

Hra líčí Sokratův život i jeho konec, ukazuje, jak to vypadá, když demokracie tvrdě reaguje na někoho, kdo se odváží ji zpochybňovat, a umlčí ho tím, že ho odsoudí k smrti. Do popředí se dostávají antické argumenty – dnes jsou stejně ostré a zpochybňují zažitě představy o demokracii, morálce, moudrosti a moci. Hra nás nutí spolu s titulní postavou přemýšlet o světě, v němž žijeme, o mantinelech demokracie. Autor je populární americký herec, scenárista a režisér, českým divákům může být znám ze spousty úspěšných celovečerních filmů (*Amateur, Tenká červená linie, Bratříčku, kde jsi?, Minority Report...*). Za spolupráci na soundtracku k filmu *Bratříčku, kde jsi?* obdržel cenu Grammy.

Mark O'Rowe (Irsko)

OUR FEW AND EVIL DAYS (Naše dny, nečetné a zlé)

3 m, 2 ž

Dennis se poprvé přijde představit rodičům své přítelkyně Adele. Její kamarádka ale řeší další ze svých osobních krizí a Adele jí spěchá na pomoc, takže nakonec Dennis a rodiče, Margarete a Michael, stráví večer ve třech. Co začíná jako příjemná vztahová veselohra ale rychle změní směr a styl, když Dennis vysvětlí, že ve skutečnosti přijel vyznat lásku Margarete, kterou kdysi dávno poznal jako číšník v kavárně. Dennis i Margarete přišli o své blízké a o generaci mladší muž věří, že dokáže Margarete pomoci vymanit se ze žalu a vzpomínek na ztraceného syna.

To, že nic není, jak to na první pohled vypadá, je vlastním principem textu. Každé tvrzení a každý vztah dvou lidí se jeví úplně jinak, když si vyslechneme i druhou stranu, a text nás nepřestane překvapovat až do samého závěru, kdy dojde k nečekanému odhalení staré rodinné tragédie. O'Rowe píše výborné, přirozené dialogy, motivace postav jsou jasné a uvěřitelné a celá struktura textu zároveň důmyslná, jako i účelná a přímočará. Postavy jsou pevně propojeny citovými vazbami, které jsou pokaždé jakousi obdobou lásky, i když jde o povětšinou lásku trýznivou, formovanou zoufalstvím a bezvýchodností situace. Je to temný a bolestný svět tragédie antických rozměrů, která ale nemá viníka. Místo katarze přichází porozumění, které ale situaci ani neřeší, ani neulehčí.

Poprvé byla hra nastudována v režii samotného autora souborem dublinského Abbey Theatre v roce 2014.

Anna Ziegler (USA)

LAST MATCH (Poslední zápas)

2 m, 2 ž

V semifinále US Open se utkávají tenisový veterán třicátník Američan Tim a mladý ambiciózní ruský profesionál Sergej. V obecenstvu nechybí jejich partnerky – Timova manželka, trenérka Mallory a

Sergejova snoubenka, příležitostná modelka a herečka Galina. Čas hry se kryje s průběhem klíčového zápasu, do něhož oba protagonisté vstupují nejen se svými tenisovými dovednostmi, ale i se všemi svými životními zkušenostmi, traumaty a způsoby, jak se s nimi pokoušejí vyrovnat. Aniž by se jedinkrát dotkli míčku, dokážou nás postavy provést svým strhujícím – nejen sportovním – osobním dramatem. A to i v případě, že o tenisu nevíme skoro nic...

Hra měla premiéru v City Theater v Pittsburghu v roce 2016. Rok předtím se Anna Ziegler zařadila mezi nejslibnější a posléze nejhranější současné dramatičky úspěchem své hry *Snímek č. 51* ve West Endu (česká premiéra v Divadle v Celetné a v překladu Jitky Sloupové následovala v roce 2018).

Cordelia Lynn (Velká Británie)

LOVE AND OTHER ACTS OF VIOLENCE (Láska a jiné násilí)

4 m, 1 ž

Děje se v současnosti v blíže neurčené zemi zmítané politicky neklidnou situací. Dva mladí lidé, On a Ona, se seznámí na večírku. Společného toho mají málo. On je Polák, chudý básník, aktivní debatér, vždy plný emocí, který nechybí na žádné demonstraci. A Ona je zajištěná, řídí se přísnou logikou vědy a přála by si nevyšmat si okolí a v klidu se věnovat bádání ve své laboratoři kdesi v podzemí. Aby měla klid, dokonce si změnila příjmení, které znělo příliš židovsky. Jejich rozdílnost je zpočátku solí vztahu, ale nakonec právě ona jejich vztah rozleptává.

Autorku ale nezajímá jenom (trefná) analýza příběhu jedné lásky. Dívá se dál, do minulosti. Hledá, jak do našich současných životů prorůstá a jak se v našich zkušenostech zrcadlí dávné události. A když pak poznáme minulost, uvidíme současnost v novém světle.

Druhou část textu totiž tvoří příběh z doby Lvovského pogromu v roce 1918. Stejní herci, nyní jako Tatta a Baba, otec a jeho dcera, čekají doma na dva dívky mladší bratry. Chlapci někde v ulicích stavějí barikády a sestra se o ně bojí. Rozjásaní bratři se v pořádku vracejí domů, radost ze shledání nemá dlouhého trvání. Všichni kromě Baby se stanou obětmi jednotek Poláků, kteří dobývají Lvov a vylévají si zlost na místních židech. Baba vyleze z úkrytu, ale v domě je stále ještě jeden z vrahů. A tak tu znovu stojí proti sobě dvě nepřátelené strany: židovka a Polák.

Zajímavá hra byla uvedena v říjnu 2021 v Donmar Warehouse v Londýně.

Katherine Di Savino (USA)

THINGS MY MOTHER TAUGHT ME (Co mě naučila moje matka)

4 m, 3 ž

romantická komedie

Olivia a Gabe právě začínají psát novou kapitulu svého života. Dodávkou, do které sbalili obě své předchozí single existence, právě dorazili do Chicaga, daleko od svých domovů a především svých rodičů. Poprvé budou žít samostatně, poprvé spolu. A možná je to ten pravý okamžik pro překvapení.

Gabe měl na mysli drahý diamantový prsten a žádost o ruku. Opravdovým překvapením ale je, že se na zápraží jejich nového bytu zjeví jeho rodiče, celí nedočkaví pomoci se stěhováním. Ani Olivii na sebe nenechají dlouho čekat, rovněž vedeni starostí o dceru a plni dobré vůle a rad, o které se nikdo neprosil. Mladý pár statečně odolává, i když krádež dodávky se vším majetkem i snubním prstenem je už pořádnou zkouškou pevných nervů...

Velká rodina, spousta správných názorů, chaos a nedorozumění, ale za tím vším vzájemná láska a pochopení, přesně jak se uvádí na webových stránkách autorky: „Vtipná a dojemná komedie, která vás přinutí smát se nahlas a znovu se zamilovat.“

Hra byla poprvé uvedena souborem Rainbow Dinner Theatre v Pensylvánii v létě 2012.

Craig Pospisil (USA)

MONTHS ON END (Měsíc po měsíci)

5 m, 5 ž

komedie

V řadě komických scén, měsíc po měsíci, sledujeme propletené osudy skupiny přátel, jejichž životy se pohybují na hranici štěstí a smůly, lásky a zármutku.

Phoebe a Ben jsou zasnoubeni, ale trápí se přetrvávajícími pochybnostmi o vzájemném vztahu. Přesto na ně žárlí Elaine, a to zejména proto, že žádný z jejích vztahů nevydržel déle než pět schůzek. Je připravena na lásku úplně rezignovat, dokud nepotká Waltera, jehož jedinou chybou ale je, že je ženatý. Walterův bratr Nick je svobodný, ale když na pláži požádá svou přítelkyni Paige o ruku, ta zděšeně vykřikne a ztratí zasnubní prsten v písku. Heidi, Phoebina sestra, má v květnu projev při slavnostní promoci. Řeč začíná jako pocta rodičům absolventů, ale zvrhne se v hysterickou tirádu proti nim. A v červnu pak sledujeme svatební den vynervované Phoebe, kterou chce její otec uklidnit a podpořit slovy: „Představ si, že jsi v letadle, které padá...“. A nakonec se Walter a Nick v červenci zábavně přou o to, co jim na ženách připadá sexy.

S blížícím se koncem roku hrozí, že hádka kvůli Beatles rozdělí Bena a Phoebe, ale nenadálá smrt je ještě silněji spojí. Hra končí vtipnou a dojemnou prosincovou scénou Waltera a Nickyho.

Craig Pospisil je americký dramatik, autor muzikálových libret a filmař. Kromě 40 krátkých her napsal i devět celovečerních a pár muzikálů.

Noah Haidle (USA)

BIRTHDAY CANDLES (Narozeninové svíčky)

3 m, 3 ž (12 rolí)

Vtipná i dojemná generační hra „pro 12 rolí a 1 zlatou ryбку“ sleduje osud Ernestiny Ashworthové, mezi jejím 7. a 107. rokem života. Během těchto 100 let byla dcerou, milenkou, manželkou, matkou, přítelkyní, tetou, tchyní, vdovou, druhou manželkou, babičkou, prababičkou a praprababičkou. Po celý život chce najít své místo ve vesmíru, stát se jinou ženou než její matka a naplno využít svůj potenciál. Jak už to tak ale v životě bývá, věci se však vyvíjejí zcela jinak, než si plánuje. Jedna věc je však celou tu dobu jistá: každý rok, ke každým svým narozeninám Ernestina peče podle stejného receptu dort. Sto let a sto dortů, s nimiž se v otázkách života jejích dětí a vnoučat vrací její někdejší očekávání, sny a naděje – jednotlivé narozeninové svíčky vyprávějí komicky i dojemně o životních plánech, o vzestupech a pádech a o síle lásky, která spojuje minulost, přítomnost i budoucnost.

Světová premiéra – v Německu, v Deutsches Theater Berlin v dubnu 2022.

Olaf Olafsson (Island / USA)

APARTMENT 10B (Byt č.10B)

4 m, 4 ž

Tato hra je jakousi americkou variantou našich *Vlastníků*. Realie a problémy se mírně liší s místem, ale vášně mezi americkým spoluvlastníky budovy s luxusními byty na Manhattanu jsou stejně silné jako ty u nás. A stejně tak jako ti naši vlastníci, jsou i ti američtí rovným dílem jak k smíchu, tak k pláči.

Tři manželské páry se sejdou ještě před vlastní schůzí vlastníků, aby zapracovali na společné strategii, jak přehlasovat zbytek správní rady ohledně přijetí, nebo přesněji jednoznačného nepřijetí nového zájemce o volný byt. Sestava majitelů odpovídá výjimečnosti lokality – partner investiční firmy, šéfredaktorka, právnička, vlivná literární agentka, básník a profesor na Yale a chirurg, samozřejmě plastický. Odmítnutí pana Jonese nemá vlastně nic společného s tím, že je černocho, tedy Afro-Američan (a jak se o takovém člověku mluví, pokud je Brit? Co na to říká Google?), ale někdo by si to mohl myslet. Troy Wilson, jehož je třeba ovlivnit ve volbě, je rovněž černé pleti. Nikdo ho samozřejmě nepodezřívá z neodůvodněné

sympatie vůči člověku stejné rasové příslušnosti, jenom ta úvaha je samozřejmě sama o sobě zcela nekorektní (!), ale jak získat Troye na svou stranu, uchazeče odmítnout a nepoškodit si dobrou pověst nařčením z rasové diskriminace.

Subtilní starosti o politickou korektnost a kvalitu servírovaných sýrů se ale rozplynou v okamžiku, kdy se do hry dostanou osobní zájmy – autorské ambice, staré křivdy, ochranné pudby vůči svým dětem, láska k čtyřnohým miláčkům nebo panický strach z chyby, která by mohla otrávit dobře zavedenou lékařskou praxí. A když se k vypitému vínu přidají i prášky na uklidnění, vznikne výbušná směs, která přispěje k okořenění výraziva a přiměje všechny přítomné vytáhnout údernější zbraně.

Olaf Olafsson (*1962) se narodil na Islandu, ale většinu života prožil v USA a píše anglicky. Ačkoli má na kontě několik úspěšných románů, které vyšly v mnoha dalších jazycích, těžištěm jeho kariéry není literatura, ale vysoký management. Psaní pro divadlo je pro něj víceméně prvním krokem jiným směrem - rozhodně velmi zajímavým.

Německy psaná dramatika

Roland Schimmelpfennig (Německo)

DER KREIS UM DIE SONNE (Kruh kolem Slunce)

3 m, 4 ž

poetická hra o viru

Hlavním dějištěm hry je oslava, večírek u někoho doma. Je plno, chodba je plná, pije se, tančí, tělo na tělo, je horko. V tu stejnou chvíli muž žongluje v davu s táčem plným sklenic a je jen otázkou času, kdy sklenice spadnou na zem – zatím však tanec, smích a flirtování pokračují. Bez dostatečného odstupu, občas někde někdo zakašle. Jsme svědky útržků různých rozhovorů – např. skupina právníků diskutuje o lidském právu na život, svobodu a bezpečnost. Jde o momentky z opilecké noci, během níž se mladá žena zamiluje do hostitelky. Tato láska však nemá budoucnost, protože virus se již nedá zastavit...

Autor svým typicky poetickým a metaforickým stylem popisuje třpytivý tanec, který se velmi jemně, téměř letmo dotýká viru a je opilý, smutný a plný poezie. Jde o toužebnou poklonu bezstarostné lehkosti, která se stala tancem na jakési sopce. A kymácející se táč plný sklenic se stává metaforou momentální bezstarostnosti – ten okamžik nastane a všichni jsou si toho plně vědomi...

Hra byla uvedena v květnu 2021 v Residenztheater Bayerisches Staatsschauspiel.

Arto Paasilinna, Katharina Schöfl (Německo)

DER WUNDERBARE MASSENSELBSTMORD (Autobus sebevrahů)

3 m, 2 ž (variabilní obsazení, celkem 20 postav)

dramatizace románu *Autobus sebevrahů* (*Hurmaava joukkoitsemurha*)

Finsku patří co do počtu sebevražd nelichotivé přední místo na světě. Náhodné setkání dvou zkrachovalých mužů, plukovníka Kemppainena a obchodníka Rellonena, jimž se nezdařila z různých příčin sebevražda, je jenom začátkem velkého společného dobrodružství i dalších sebevražd. Oba muži se rozhodnou zorganizovat hromadný důstojný odchod z tohoto světa. Na pomoc si vezmou jako sekretářku deprimovanou učitelku Puusaariovou. Podají se inzerát, v němž vyzývají potenciální sebevrahů ke společnému setkání a workshopu v jedné restauraci. Opravdu se sjedou desítky různých existencí, workshop a přednášky se zvrhnou v bujarý večírek, který musí rozehnat policie. Dav budoucích sebevrahů táhne helsinskými ulicemi a nemaje žádné životní vyhlídky, tím pádem ani pud sebezáchovy, rozežene dokonce neonacistické setkání. Po nevydařeném pokusu o hromadnou sebevraždu v otevřené garáži, kde stojí auto i s klíčky, se udusí pouze jeden kandidát smrti, ostatní jsou odhaleni / zachráněni majitelem garáže či zatčeni. Další ze skupiny, řidič luxusního autobusu Korpela navrhuje zbylým 20

sebevrahům na útěku plán – dojet na nejsevernější mys Norska a tam s autobusem společně skočit ze skály do rozbourěného moře. Během cesty se ještě naposledy zastaví na Rellonenově chatě a bujaře oslaví poslední večer – ráno všechny překvapí exekutor, jenž Rellonenovi chatu zabavuje, a tak ji majitel spolu s ostatními raději zapálí.

Autobus se blíží vstříc hromadnému aktu ukončení života, nicméně společně zážitky a vzájemní sblížení (Puusaariová - Kemppainen) paradoxně ve všech zúčastněných probudili chuť do života. A tak na poslední chvíli autobus prudce zabrzdí a všichni, už s chutí začít znovu žít, se vydávají na výlet do švýcarských Alp – je tam mnoho soutěsek a hlubokých roklí...

Dramatizace pracuje s rámcovým příběhem – vyprávějí ho moderátorka a moderátor, kteří vstupují do děje jako účastníci celé akce i jako jiné dílčí postavy a oslovují jako dav potenciálních sebevrahů i publikum. K hlavním postavám patří zmíněná trojice. Dalších 15 rolí (mnohdy mají jen jednu repliku) hraje těchto 5 herců.

Arto Paasilinna (*1942) patří ve Finsku téměř ke kultovním autorům – jeho černohumorné knihy o vrtkavosti lidských životů najdeme téměř v každé finské knihovničce. U nás vyšla edice Paasilinnioho románů v nakladatelství Hejkal. Bestseller *Autobus sebevrahů* (2006) se dočkal bezpočtu překladů, ale také filmového zpracování (2000). V Německu kniha vyšla v roce 2002 a této dramatizace (K. Schöfl) se dočkala o pár let později: v Německu byla s velkým úspěchem uvedena v květnu 2011 v mnichovském Metropoltheater, v Rakousku taktéž úspěšně v březnu 2013 v Innsbrucku (Westbahntheater). Kritika pochválila např. „devadesátiminutový stoprocentní destilát románu, groteskní komiku a melancholickou skurilní road movie“.

David Gieselmann (Německo)

VILLA ALFONS (Finanční podvod)

variabilní obsazení, min 4 m, 3 ž

Hra o jednom z největších evropských finančních skandálů, k němuž došlo v roce 2020. Společnost Wirecard byla dlouhé roky miláčkem investorů a analytiků. Díky svému fenomenálnímu růstu tržeb i zisků se finančně-technologická společnost v roce 2018 dokonce stala členem prestižního indexu DAX, když z elitní třicítky vyřadila druhou největší německou banku Commerzbank. V červnu však přišlo bolestivé vystřízlivění. Ukázalo se totiž, že si firma hospodářské výsledky dlouho doslova cucala z prstu. Ze společnosti, v dobách její největší slávy oceněné na 24 miliard eur, se vyklubal jeden z největších finančních podvodů v evropských dějinách. Vyšlo totiž najevo, že auditor „nemůže najít“ 1,9 miliardy eur, které společnost měla mít uloženy ve dvou filipínských bankách. Peníze zkrátka existovaly pouze v účetnictví, z něhož se rázem stal cár papíru...

Tolik reálný rámeček. Ve hře je titulní postava Annegret Lopezová novinářkou německého deníku Capital Times a má podezření: je možné, že není vše v pořádku s poskytovatelem platebních služeb InstaCard? S jeho raketovým vzestupem na burze, s jeho rychlou expanzí na asijský trh a s jeho obrovským majetkem? Sleduje kroky generálního ředitele Markuse Schwartze a člena představenstva Jense Marlicecka a během vyšetřování naráží na další a další nesrovnalosti. Karin Lindhardtová, Schwartzova sekretářka, mezitím také pojme podezření, když kontroluje bilance na Filipínách, údajně vydělané miliony na tržbách platebními kartami u autobusové společnosti. Neotřesitelná pověst společnosti InstaCard však nenechává žádný prostor pro pochybnosti, konkurence věří, že společnost má čich na dobré obchody a nikdo si zkrátka nedokáže představit, že by šlo o podvodné úmysly. Mezitím ovšem Marliceck spolu s podnikatelem Cowlerem (který je zároveň jednatelem další společnosti) a Leyfeldtem, bývalým agentem tajných služeb vybudovali s čistým svědomím v mnichovské vile Alfons impérium fiktivních bank, zfalšovaných finančních rozvah a zaběhlých obchodních modelů – jak totiž může být nelegální něco, co ve skutečnosti neexistuje?

Známý německý dramatik David Gieselmann rozkrývá propasti světa financí, bezohledné představy finančníků o všemocnosti a zobrazuje hranice zkorumpovaného systému virtuálních peněz.

Nora Abdel-Maksoud (Německo)

CAFÉ POPULAIRE

2 m, 2 ž

V městečku Blinden se nachází jakožto svědek starých dobrých zašlých časů tradiční starý hostinec U Zlatého racka. Zachoval si pověst veselého a kulturního centra města a místa setkávání blindenských dělníků. Jenže nic není jako dřív – sociální třídy již oficiálně neexistují a kdo by chodil ven za kulturou, když může doma sledovat online seriály. A tak hostinci hrozí osud všech domů, které potřebují rekonstrukci: bude z něj obchodní řetězec, supermarket nebo bytový dům?

Avšak na scénu přichází Svenja – srdce jí bije pro Blinden, pracuje jako zdravotní klaun v hospici a chtěla by změnit svět k lepšímu. Zkusí druhou kariéru jako vlogerka na youtube a šíří návod na antidiskriminační humor. Když se dozví o výběrovém řízení na Zlatého racka, vstoupí do boje o budoucí vlastnictví tohoto hostince. Když prezentuje svůj nový koncept Seagull, začne ji doprovázet Don - jakési její alter ego, zlá odnož sebe samé - rezolutně začne pohrdat chudými, dělníky, nejslabšími ve městě - a najednou se zvedne i počet kliknutí na youtube. A škodolibá radost zdá se být předstupněm spravedlnosti.

Hra byla uvedena v dubnu 2018 v Theater Neumarkt v Curychu.

Připravujeme český překlad.

Anna Gschnitzer (Německo)

EINFACHE LEUTE (Obyčejní lidé)

4 herci

Jsmo všichni pevně zasazeni do tohoto světa díky svému sociálnímu původu? Do jaké míry rozhodují o naší budoucnosti okolnosti, do kterých se narodíme?

V den svých čtyřicátých narozenin najde Alex ve schránce přání od Toni, kamarádky z dětství. To vyvolává vzpomínky na místo, lidi a prostředí, které Alex formovalo v první polovině jejího života a které nyní nechala daleko za sebou. Nyní pracuje jako kurátorka v muzeu současného umění. Ale dojem, že nikam nepatří, nemizí. Neustále se cítí jako podvodník, který nepatří k takzvané elitě. Nezapřít svůj původ a zároveň najít své vlastní místo se zdá být nemožné. Je tedy čas na cestu do minulosti a návštěvu Toniho.

Aktuální hra o sociálním původu a společenském ostychu byla uvedena v květnu 2021 v Staatstheater Mainz.

Svenja Viola Bungarten (Německo)

GARLAND (Garlandová)

3 m, 4 ž

černá komedie o klimatické krizi

Mohl by to být Mars, oblast u Madridu, Mohavská poušť, nebo dokonce třeba Sahara. Nicméně nacházíme se ve střední Evropě, konkrétně v menší vsi uprostřed Německa. I zde je katastrofální klimatická situace - země žhne a chřadne, domy hoří, už měsíce nefouká vítr. A široko daleko není žádné tornádo, které by zachránilo postavy před jejich chmurným osudem.

Ale je tu dívka jménem Dorothee Sturmová, která si neklade za cíl nic menšího než zachránit svět. Škoda, že přitahuje neštěstí - rodiče Em a Henri by o tom mohli vyprávět. Ani jeden z nich není rodičovský typ, jsou to zemědělci a při jednom požáru přišli nejprve o důstojnost a pak i o svou farmu. Zatímco se zoufalý policista Gus Brandt vydává po stopách podezřelého žháře, po policistovi zase pátrá jeho bratr, filmař Salvatore Brandt. S tímto přepracovaným a špatně placeným mužem dělá rozhovor Lorna Luftová, moderátorka rozhlasového pořadu HOT TIMES. Jak se do této hry zapojí obrovský nákladník a proč Judy Garlandová září za pultem benzinové pumpy - i o tom je tato vtipná, dojemná a podnětná hra o světě, který řeší klimatickou krizi, a o budoucnosti, která není příslibem, ale hrozbou.

Hry byla uvedena v Schauspielhaus Graz v listopadu 2021 a tuto inscenaci vybral kritický divadelní server nachtkritik.de mezi deset nejlepších německojazyčných inscenací roku.

Maja Zade (Německo)

ÖDIPUS (Oidipus)

2 m, 2 ž

Rekreační vila v Řecku. Christina, majitelka chemické společnosti, a její mladší přítel a zaměstnanec Michael si užívají společné chvíle na slunci a těší se na brzké narození jejich společného dítěte. Ráno začíná jako každá jiná jejich dovolená: Christina si udělá smoothie, Michael si jde zaběhat. Náhle se však ve vile objeví Christinin bratr Robert, aby konfrontoval Michaela, který se ujal vyšetřování nehody - nehody, při níž se převrátil firemní kamion a z kontejnerů pravděpodobně unikly pesticidy. Vypukne prudká hádka, která se ještě zhorší, když se k nim připojí Christinin nejlepší kamarádka Theresa s dalšími špatnými zprávami. V průběhu dne se společnost ocitá ve stále větším nebezpečí, zatímco souběžně s tím vyplouvají na povrch šokující rodinná tajemství. Večer se Christina a Michael potýkají už jen s troskami svého společného štěstí a den, který začal šťastně a neokázale, končí tragédií.

Hra využívá starověký mýtus ke zkoumání toho, jak se život může z jedné vteřiny na druhou zásadně změnit. Co se stane, když to, co jste vždy považovali za pravdu, se najednou ukáže jako lež? Když všechno, v co jste věřili, bylo jen smyšlené? Když se život, který se zdál být bezpečný a plný privilegií, náhle rozpadne na kusy?

Premiéra proběhla v berlínské Schaubühne v režii Thomase Ostermeiera v září 2021.

Hra se momentálně překládá.

Toni Richter, Charlotte Perkins Gilman (Rakousko)

DIE GELBE TAPETE (The Yellow Wallpaper / Žlutá tapeta)

1 m, 2 ž

drama / dramtizace stejnojmenné psychologické povídky z roku 1892

Na konci 19. století se objevil fenomén v léčbě psychických onemocnění u žen. Šlo o tzv. *rest cure*, tedy „léčbu klidem“ – podle učených mužů tehdejší patriarchální společnosti musel na hysterii či depresi pomáhat naprostý klid, hodně spánku a absence vzruchů a námahy. To pro ženy znamenalo nejen plíživé „zneschopňování“ jejich obvyklých činností a odcizení normálnímu životu, nýbrž např. také zákaz věnovat se umění. Co tato léčba udělala s psychikou postižených, je dnes stejně jako tehdy nepochopitelné.

Uznávaný lékař se s manželkou přestěhuje na tři měsíce na venkov. Manželka potřebuje hodně odpočívat, protože jí „není dobře“. Aby se zvýšila šance na obnovu jejího duševního stavu, je od všeho odříznuta. Kromě hospodyně Jenny a Mary, která se stará o dítě, má neustále u sebe jen svého starostlivého manžela - ve velké místnosti, odsouzená k nečinnosti, je ponechána pouze sama sobě. A s každým dalším dnem se ta podivná a protivná žlutá tapeta, na níž je nucena se dívat, stává její posedlostí...

Adaptace autobiografické povídky Ch. P. Gilman má osvětlit tehdejší společenské poměry a poskytnout podněty k zamyšlení nad otázkami současnosti.

... a další

Maya Arad Yasur (Izrael)

AMSTERDAM

variabilní obsazení

Když jednoho dne přinese jedné mladé ženě poštovní doručovatel účet, změní se jí během pár vteřin život. Mladá žena je Izraelka žijící v Amsterdamu a nyní se po ní požaduje, aby zaplatila účet za plyn – jenže za období od roku 1944. Žena se pokouší vystopovat historii tohoto dokumentu a během toho je konfrontována s otázkami kolem své identity, původu či pozici ve společnosti, musí se vyrovnat i s dobou nacionálního socialismu.

Autorka nesleduje rozuzlení záhadného příběhu lineárně - v příběhu se objevuje mnoho hlasů, které hlavní hrdinku ženou kupředu a stejnou měrou zakrývají i odhalují, co se stalo nebo mohlo stát. Je to „mluvení, které se tříští do jednotlivých hlasů, jež se navzájem udržují v oscilaci, větu po větě se opravují a vyvracejí, ale právě tím se také přibližují jednotnému směru vyprávění“ (Berliner Zeitung). Původní „thriller“ se totiž brzy změní ve hru o suverenitě historiografie, a to jazykem „plným poezie a hudebnosti“ (Weltexpress). „Maye Arad Yasur se podařilo skloubit napětí hry s humornými prvky a přehodnocením historie. Přitom nám působivě ukazuje, jak rychle se údajně otevřená společnost dostává na hranice svých možností.“ (z prohlášení poroty Stückemarktpreis Berliner Theatertreffen 2018 – toto ocenění autorka získala).

Hra byla uvedena v izraelské Haifě v červenci 2018 a poté v lednu 2019 v Münchner Volkstheater.

JE Z ČEHO VYBÍRAT

- archiv starších Listů z Aura-Pontu najdete [zde](#)
- celou naši nabídku her najdete v našem rozsáhlém katalogu [zde](#) – můžete využít i pokročilé vyhledávání např. dle počtu postav, žánru, jazyka...
- připravili jsme pro vás i speciální tematické nabídky - [zde](#) (např. dramaturgie, hry pro amatérské spolky, muzikály...)